

नृमेध आङ्गिरसः । पवमानः सोमः । गायत्री ।

एष कविरभिष्टुतः पवित्रे अधि तोशते । पुनानो घ्नन्नप स्त्रिधः ॥ ९.०२७.०१

अभिष्टुतः- आभिमुख्येन स्तुतः । पुनानः- पवमानः । कविः- क्रान्तदर्शी । स्त्रिधः- हिंसकान् । अप
घ्नन्- अपगमयन् । पवित्रे- कलशे शुद्धे प्रतीके । अधि । तोशते- निष्कासितो भवति ॥१॥

एष इन्द्राय वायवे स्वर्जित्परि षिच्यते । पवित्रे दक्षसाधनः ॥ ९.०२७.०२

एषः- अयं रसः । इन्द्राय- ईशानशक्तये । वायवे- प्राणाय । दक्षसाधनः- सामर्थ्यसाधकः । स्वर्जित्-
स्वर्गजेता । पवित्रे- शुद्धे प्रतीके कलशे वा । परि षिच्यते- स्थापितो भवति ॥२॥

एष नृभिर्वि नीयते दिवो मूर्धा वृषा सुतः । सोमो वनेषु विश्ववित् ॥ ९.०२७.०३

एषः- अयम् । सोमः- रसः । वृषा- वर्षकः । सुतः- निष्पादितः । दिवो मूर्धा- चित्ताकाशस्य
मुख्यस्थानीयः । विश्ववित्- सर्वज्ञः । वनेषु- वननीयासु भावनासु । नृभिः- उपासकैः । वि-
विशेषेण । नीयते ॥३॥

एष गव्युरचिक्रदत्पवमानो हिरण्ययुः । इन्दुः सत्राजिदस्तृतः ॥ ९.०२७.०४

एषः- अयम् । गव्युः- ज्ञानकामः । पवमानः- पुनानः । हिरण्ययुः- ज्योतिष्कामः । सत्राजित्-
महजित् । अस्तृतः- अर्हिसितः । इन्दुः- क्लेदनशीलो रसः । अचिक्रदत्- शब्दयति ॥४॥

एष सूर्येण हासते पवमानो अधि द्यवि । पवित्रे मत्सरो मदः ॥ ९.०२७.०५

एषः- अयम् । मदः- तृप्तः । मत्सरः- हृष्टः । पवमानः- पूयमानः । सूर्येण- आत्मसूर्येण । पवित्रे-
शुद्धे । अधि द्यवि- चित्ताकाशे । हासते- सृज्यते ॥५॥

एष शुष्यसिष्यदन्तरिक्षे वृषा हरिः। पुनान इन्दुरिन्द्रमा ॥ ९.०२७.०६

एषः। शुष्मी- बली। वृषा- वर्षकः। हरिः- आकर्षकः। पुनानः- पवमानः। इन्दुः- क्लेदनकरः
सोमः। अन्तरिक्षे- प्राणकोशे। आ- समन्तात्। इन्द्रम्- ईशनाधिदैवतं प्रति। असिष्यत्-
स्यन्दते ॥६॥